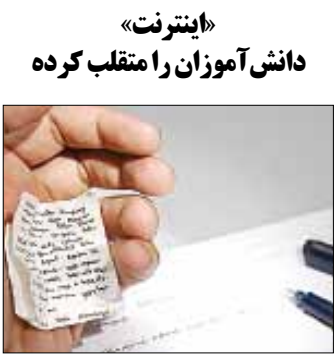

جایی در دوردست

عمل پیوند دست در مکزیک

■ آسوشیتدپرس: مرد مکزیکی که دستانش را در یک حادثه از دست داده بود، تبدیل به اولین کسی در آمریکای لاتین شد که عمل پیوند دو دست را انجام داده. گابریل گرانادوی ۵۲ ساله که دو بچه دارد دستان یک مرد ۳۴ ساله – که قربانی تیراندازی شده بود – را دریافت کرد. دکتر مارتین ایگلسیاس سرپرست تیم جراحی در کنفرانس خبری این عمل را فوق‌العاده عنوان کرد و گفت که گابریل دارد با دستان جدیدش کنسار می‌آید. خود گابریل هم گفته: «برای آدمی که مدتی دست نداشته، داشتن دست جدید احساس بی‌ظنری است.» این عمل اوایل ماه می انجام شد.
با این همه ترخیص گراندو یک ماه طول کشید تا او دوران ریسک‌آوری‌اش را زیرنظر پزشکان بگذراند. قطع دستان گراندو به ژانویه ۲۰۱۱ برمی‌گردد که او دچار برق‌گرفتگی شدیدی شد و دستانش را از دست داد. پزشکان قبل از انجام دادن این عمل پیوند روی گراندو، کارشان را روی یک جسد امتحان کردند تا نتیجه‌ان را ارزیابی کنند. دکتر فرناندو گابلیوند و رییس بیمارستانی که عمل جراحی در آن انجام شده، این عمل را یک حرکت بزرگ در تاریخ پزشکی مکزیک عنوان کرد. به گفته پزشکان مکزیکی ۳۳ مریض دیگر در انتظار عمل دست هستند.

■ ورلد کرائچ: با شروع فصل امتحانات دوباره این سوال به وجود آمده که آیا دانشجویان واقعا برای درس خواندن و پیدا کردن مطلب وقت گذاشته‌اند یا اینکه نوشته‌های آنها درون ورقه حاصل توانایی‌شان در تقلب و سرچ اینترنتی است. طی سال‌های گذشته شیوه تقلب تغییرات زیادی پیدا کرده و تکنولوژی کار را برای دانش‌آموزان و دانشجویان راحت‌تر کرده. در سال ۲۰۰۷ موسسه‌ای تحقیقاتی در دانشگاه لیون تقلب آنلاین دانشجویان را بررسی کرد که نتیجه آن جلوگیری از دزدی علمی در چند کالج مخصوص بود. این موسسه در ادامه تحقیقاتش رفتار دانش‌آموزان در سال ۲۰۰۷ با رفتارشان در حال حاضر را مقایسه کرده و هدفش پیدا کردن ارتباطی بین استفاده از اینترنت و افزایش تقلب است. این تحقیق در صد دانشگاه و بین دو هزار و ۲۲۷ دانشجو انجام شد که اکثر آنها به کیبی‌پردازی از منابع اینترنتی اعتراف کردند و اینکه آنها بخشی از تکالیفشان را با مطالب اینترنتی پر می‌کنند. این تحقیق کارش را با مشخص کردن وظایف سه گروه درگیر در این پرنده – مدرسه، معلم و دانش‌آموز – تمام کرده. مدرسه ابتدا باید روی بالا بردن اطلاعات معلمان‌شان در مورد سیستم copy-past کار کند و بعد از آن گوشی را دست دانش‌آموزان متقلب بدهد که اگر با هم به کارشان ادامه بدهند باید منتظر تئیه‌های سفت و سختی باشند. معلمان هم شیوه خود را نسبت به پنج سال قبل عوض کرده‌اند و در کارشان سعی می‌کنند خلافت بیشتری داشته باشند و تمریشان را روی امتحان شفاهی گذاشته‌اند تا متوجه میزان سواد شاگردان‌شان شوند. دانش‌آموزان البته هنوز رفتارهای بدشان را دارند و اینترنت هنوز بهترین منبع آنها برای تحقیق و پیدا کردن مطلب است با این همه آنها چون می‌دانند اگر کارشان لو رود، چه عواقبی در انتظارشان است حداقل در ظاهر سعی می‌کنند که استفاده از منابع اینترنتی را رد کنند.

کتاب بخوانید تا آزاد شوید

■ رویترز: برزیلی‌ها برای خلوت کردن زندان‌های فدرال‌شان از ایده جالبی استفاده می‌کنند. آنها به هر کدام از زندانیان پیشنهاد داده‌اند در ازای هر کتابی که بخوانند چهار روز از زمان حبس‌شان کم خواهد شد. زندانیان زندان‌های فدرال برزیل اصلا آدم‌های جالبی نیستند با این همه آنها فرصت دارند تا با خواندن کتاب‌های مختلف سالانه ۴۸ روز از زمان محرومیت‌شان کم کنند. به گفته مقامات دولت برزیل هر زندانی یک‌ماه برای خواندن یک کتاب وقت دارد و بعد از آن باید انشایی در مورد کتابی که خوانده بنویسد. این انشا هم به لحاظ دستور زبان و هم از نظر ظاهری باید حداقل استاندارد را داشته باشد. البته هر زندانی‌ای شانس خواندن کتاب را ندارد و برنامه آزادی به واسطه خواندن، ویژه زندانیانی خواهد بود که هیاتی ویژه صلاحیت آنها را برای حضور در این برنامه تأیید کرده باشد. آندره کهپدی که مسئول اهدای کتاب به زندان‌های برزیل است، می‌گوید: «کسی که بعد از خواندن کتاب از زندان آزاد شود قطعاً دید جدیدی نسبت به دنیا به دست می‌آورد و بدون شک آدم بهتری خواهد شد.»

لس آنجلس تایمز: انگلیس برای بالا بردن امنیت رقابت‌های المپیک دست به هر کاری می‌زند. استفاده از هواپیماهای جاسوسی، هلیکوپترهای مجهز به تکتیرانداز و بزرگ‌ترین ناو جنگی نیروی دریایی سلطنتی بخشی از برنامه‌های انگلیس برای مبارزه با حملات احتمالی در هنگام برگزاری المپیک است و تقریباً تمام نیروهای ارتش این کشور در حالت آمادباش قرار دارند، ضمن آنکه سیستم‌های ردیاب و دوربین‌های امنیتی هم به طور شبانه‌روزی همه چیز را زیر نظر دارند. این‌طور که به نظر می‌رسد امید اصلی برگزارکنندگان المپیک به نیروی ارتش‌شان است. آنها که می‌دانند کشورشان همیشه سوزه خوبی برای حملات تروریستی بوده سعی کرده تا حد امکان پشت بام‌های لندن را مجهز به ضدهوایی کنند و تعداد نیروی حافظ امنیت المپیک بیشتر از تعداد سربازان انگلیسی حاضر در افغانستان است. آن‌طور که مقامات مسوول گفته‌اند هر چه نیروی

امنیتی در خاک انگلیس حضور دارد تمام کارهایش را کنار گذاشته تا مراقب امنیت المپیک باشد. جدا از نیروهای مسلح ارتش، اسکاتلند یارد و نیروهای اطلاعاتی هم تمام تحرکات را زیر نظر دارند. جیمز بروکنشایر وزیر امنیت انگلیس می‌گوید: «المپیک بزرگ‌ترین رقابت ورزشی دنیاست که حفظ امنیت آن مسوولیت بسیار بزرگی است و برای این کار جدا از نیروهای پلیس از ارتش هم کمک گرفته‌ایم، ضمن آنکه سعی کرده‌ایم در برنامه‌هایمان اعتدال و منطق را رعایت کنیم و زیاده‌روی نکرده‌ایم.» ادعای او انتقاداتی را به همراه داشته و منتقدان به لندن شلوفی اشاره می‌کنند که پر از نیروهای پلیس است و دیگر جایی برای نفس کشیدن وجود ندارد، به‌خصوص دهکده المپیک لندن که حداقل میزبان ۹هزار نیروی پلیس است. از شانس آنها منطقه‌ای که دهکده المپیک در آن واقع شده محل زندگی مردمی است که خاطرات خوبی از برخورد‌های نیروهای پلیس ندارند و امکان دارد در هنگام المپیک رابطه دو طرف بدتر از قبل شود. هزینه برقراری امنیت المپیک تا امروز بیش از ۸۷۵میلیون دلار شده که دوبرابر هزینه تخمینی بوده و بودجه المپیک را از چهار میلیارد دلار به ۱۵ میلیارد دلار رسانده. جدا از هزینه‌های زیادی که برای المپیک شده بسیاری از شهروندان لندن از چهره جدید شهرشان می‌ترسند چرا که از نظر آنها

دی‌ولت: دو چیز باعث شده که اومبرتو آنجلونی متوجه شد فردی که روبه‌رویش ایستاده، قصد سرکار گذاشتنش را ندارد. نکته اول این بود که جی ژانگ آمار کل کارخانه آنجلونی را درآورده بود و در قدم اول سفارش صد دست کت شلوار دست‌دوز داده بود. نکته دیگر مطلب روزنامه people s daily چین – روزنامه حزب کمونیست – بود که خیلی زود این داستان را منتشر کرد همانطوری که تلویزیون ملی چین خبر بازدید ژانگ از کارخانه آنجلونی را به مردم کشورش نشان داد تا آنجلونی متوجه شود که نه تنها طرفش خیلی جدی است بلکه او حمایت میلیارد یورویی حزب کمونیست را هم پشت سرش دارد تا نقشه‌اش – اینکه چینی‌ها هم جزو غول‌های حوزه مد شوند – را عملی کند. این وسط نقش کارخانه آنجلونی دوخت لباس‌هایی است که ژانگ و هموطنانش سفارش آن را می‌دهند. بسیاری از چینی‌ها علاقه ویژه‌ای به مارك‌های معروف ایتالیایی دارند و سعی می‌کنند تا حد امکان لباس‌هایشان مارک‌دار باشد. در بین این افراد کسانی هم پیدا می‌شوند که به جای خرید لباس مارک‌دار سراغ کارخانه لباسی می‌روند که کارش نگرفته و اوضاع خوبی ندارد. طبیعتاًخیاطان ایتالیایی هم دوست دارند سهمی در بازار بزرگ چین داشته باشند که ۲۰ درصد تولیدات گران‌قیمت و تجملی دنیا سهم آن است. نکته دیگر اینکه بیش از سه میلیون ثروتمند در چین زندگی می‌کنند که دنبال چیزهای زیبا وگران هستند و طبیعتاً دوست دارند همیشه شیک باشند اما داستان جی‌ژانگ با بقیه فرق می‌کند.او وارد حوزه‌ای شده که پر از ریسک است و تا امروز کسی آن را تجربه نکرده. او می‌خواهد برندی چینی درست کند که محصولاتش در ایتالیا در دست می‌شود. آنجلونی به عنوان رییس و سهامدار اصلی کمپانی لباس کاروسو – که نزدیک پارماست – سال‌ها در کار لباس بوده و تا امروز از شراکت ضرری ندیده: «ما سراغ کارهای پرخطر نمی‌رویم. تولید از ما

دنیاگردی

ل.آ Times

انگلیس تمام نیروهایش را برای حفظ امنیت المپیک به کار گرفته

حکومت نظامی در لندن

ترجمه: رامین طبرسی

این شهر تبدیل به منطقه نظامی شده و به جای آنکه به آنها احساس آرامش دهد ترس آنها را بیشتر کرده و لندنی‌ها فکر می‌کنند در محاصره دشمن قرار گرفته‌اند. ارتش انگلیس انواع و اقسام مانورهای نظامی را طی این مدت برگزار کرده و جنگنده‌های نیروهای هوایی سلطنتی برای اولین بار بعد از جنگ جهانی دوم در غرب لندن جا گرفته‌اند که سر و صدایشان آسایش مردم منطقه را گرفته. بزرگ‌ترین ناو جنگی انگلیس هم با گذر از رودخانه تایمز در منطقه گرینویچ لندن لنگر انداخته تا آشپانه هلیکوپترهایی باشد که وظیفه حفظ امنیت هوایی لندن در هنگام المپیک را بر عهده دارند اما از همه جالب‌تر ضدهوایی‌هایی است که در شش نقطه لندن قرار گرفته و حتی یکی از آنها در پشت بام‌های خانه‌های مسکونی نزدیک به استادیوم اصلی المپیک کار

تکلیف مردم عادی چیست. مقامات ارتش می‌گویند هنوز در مورد وجود این ضدهوایی‌ها در هنگام برگزاری المپیک به نتیجه نرسیده‌اند اما همین کار آنها هم باعث شد که یکی از نظامیان قدیمی در نامه‌ای به روزنامه گاردین این سوال را از دولتی‌ها مطرح کند که آیا آنها از عواقب کارشان آگاه هستند و می‌دانند اگر قرار به استفاده از چنین وسیله‌ای باشد آن زمان چه خسارت‌های جبران‌ناپذیری به مردم بیگناه وارد خواهد شد. مساله دیگر برخورد احتمالی نیروهای پلیس با ساکنان منطقه‌ای است که دهکده المپیک در آن قرار دارد و از آنجایی که نیروهای پلیس به دلیل کارشان می‌بوند به هر چیزی بدبین شوند آن وقت ممکن است از یک تجمع عادی چندنفره برداشت‌های اشتباهی شود. پلیس از تجمع بیش از دو نفر در محل‌های نزدیک به ورزشگاه جلوگیری می‌کند و حق بازرسی بدنی هر کسی را دارد. این وسط بیشتر ساکنان این

منطقه را سیاهپوستان و آسیایی‌ها تشکیل می‌دهند و هر گونه برخورد احتمالی برای به وجود آمدن بحث‌ها و دعوای‌ها نژادپرستانه را فراهم می‌کند. کریس الیسون یکی از مقامات بلندپایه اسکاتلند یارد علاقه‌ای به صحبت در مورد جزئیات برنامه امنیتی مجموعه‌اش در هنگام المپیک ندارد اما ۳۲ هزار نیروی پلیس در زمان برگزاری مسابقات خیابان‌های لندن را زیر نظر دارند که در مواقع لزوم نزدیک به ۱۰ هزار نیرو به آنها اضافه می‌شود. به اینها هفت هزار و ۵۰۰ سرباز ارتش انگلیس و دو هزار نیروی لباس شخصی را هم اضافه کنید ضمن آنکه در مواقع اضطراری پنج‌هزار سرباز آماده هر گونه عملیاتی هستند. طبق گفته الیسون، خبری از نیروهای ارتش در خیابان‌ها برای گشت نخواهد بود. او هر گونه شایعه مبنی بر اینکه اسکاتلند یارد از المپیک برای آزمایش تاکتیک‌های جدیدش در قبال مردم عادی استفاده خواهد کرد را رد می‌کند و می‌گوید تنها درجه نظارت پلیس بر مردم بیشتر شده و خبری از حکومت نظامی در لندن نیست. اظهارات او حرف‌های دیوید کامرون نخست‌وزیر انگلیس را تأیید می‌کند که گفته بود: «تاکید می‌کنم که المپیک لندن یک رویداد ورزشی است که امنیت بالایی دارد نه یک عملیات نظامی که در کنارش یک اتفاق ورزشی هم قرار دارد.»

روزهای خوبی را پشت سر می‌گذرانند. اتفاقی که برای او افتاده نزدیک شدن دوره آخال‌زمان را هم نشان می‌دهد. همیشه خدا ایتالیایی‌ها نگران این بودند که چین با داشتن تنبوهی از کارگران ارزان‌قیمت بازار آنها را از رونق بیندازد و ملت به جای پوشیدن لباس‌های مارک‌دار ایتالیایی، سراغ لباس‌های ارزان‌قیمت چینی بروند اما حالا ورق برگشته و چینی‌ها خرج زیادی می‌کنند تا مرغوب‌ترین جنس‌های ایتالیایی را بخرند. شاید جرقه تمام این اتفاقات اکتبر گذشته زده شد زمانی که آنجلونی برای شرکت در همایشی به پکن رفت و آنجا به این نکته اشاره کرد که دوره اجتناس ارزان‌قیمت و بنجل سرآمده و خریدار چینی دنبال جنس با کیفیت می‌گردد. او همان موقع به چشم بامامی‌ها پیشنهاد داد که برای خودش برندی درست کند که محصولات با کیفیت تحویل مشتری می‌دهد. هنوز مدت زیادی از این موضوع نگذشته بود که او سفارش صد کت شلوار برای یک شوی خصوصی دریافت کرد. سفارش بعدی مربوط به نمایشگاه مد در پکن بود که کمپانی آنجلونی ۳۰۰ کت شلوار برایشان درست کرد. او به جی‌ژانگ به چشم ناچی لباس‌های ایتالیایی نگاه می‌کند و اینکه با او می‌توان در انتظار روزهای خوبی بود.

و سرمایه از آنهاست. ممکن است در شروع کارمان چندان بزرگ نباشد اما امیلواریم که بازار چین روی خوشی به الیسه ما نشان دهد» نام برند چینی SheJi- Sorgere است که ترکیبی از کلمه‌های ایتالیایی و چینی است و در اولین گام دوست دارد تولیداتش را تن بانکداران و سیاستمداران چینی ببیند. آنها می‌خواهند لباس‌شان را کسانی بپوشند که طعم موفقیت را چشیده‌اند و ارزش کالای گرانبها را درک می‌کنند و می‌توانند اصل را از فرع تشخیص دهند.

رویاهای خیاط ایتالیایی
اومبرتو آنجلونی احساس آدم‌های خوشبخت را دارد چرا که اوضاع او در شرایطی رو به بهبودی است که خیاطان ایتالیایی به خاطر شرایط اقتصادی اروپا

اومبرتو آنجلونی احساس آدم‌های خوشبخت را دارد چرا که اوضاع او در شرایطی رو به بهبودی است که خیاطان ایتالیایی به خاطر شرایط اقتصادی اروپا

توریست‌های دزد در ایتالیا

دبلی‌میل: توریست‌هایی که به ایتالیا می‌روند برای پیدا کردن سوغاتی از روش عجیبی استفاده می‌کنند و سنگ‌های استفاده شده در بناهای قدیمی رم را به عنوان سوغاتی برای دوستان و نزدیکان‌شان می‌برند. آن‌طور که پلیس ایتالیا می‌گوید مقدار قابل توجهی از سنگ‌هایی که رومی‌ها دوهزار سال قبل برای سنگ‌قش کردن راه‌هایشان از آن استفاده می‌کردند در کیف‌های مسافران پیدا شده و از شش‌ماه گذشته که ماموران امنیتی فرودگاه‌های رم با وسواس و حساسیت بیشتری کیف‌های مسافران را می‌گردند، توانسته‌اند بخش عظیمی از این قلوه‌سنگ‌ها را پیدا کنند. گفته می‌شود بیشتر توریست‌هایی که دست‌شان کج است‌اهل شمال اروپا و البته انگلیس هستند.

آنتونیو دل گرجو، رییس اداره پلیس رم می‌گوید: «این مدل دزدی کاملاً عجیب و غیرعادی است و هر روز بر تعداد آن اضافه می‌شود. بیشتر کسانی که این کار را انجام می‌دهند توریست‌هایی هستند که هنگام گشت‌وگذار در رم به این تکه‌سنگ‌ها برمی‌خورند و آنها را برمی‌دارند.» دل گرجو در ادامه حرف‌هایش به این نکته اشاره می‌کند که توریست‌های بیچاره وقتی در دام پلیس افتاده‌اند از تلافی و خجالت نمی‌دانستند

آنسوی آب

زرنگ بازی روس‌ها برای کاهش خلبان

■ ورلد کرائچ: هواپیمایی روسیه مدت‌هاست که در مسیر اشتباهی حرکت می‌کند. ماه می گذشته بود که هواپیمایی روسی در اندونزی به کوه خورد تا هر ۵۰ سرنشین حاضر در آن جان‌شان را از دست دهند و حالا سایت‌های خبری روسیه گزارش می‌دهند که هواپیمایی روسیه از روش عجیبی برای کاهش تعداد خلبانان در پروازهای طولانی استفاده می‌کند؛ موضوعی که با واکنش خلبانان و کادر پرواز مواجه شده و آنها می‌گویند این کار امنیت پروازها را زیر سوال می‌برد. طبق قوانین روسیه هر پروازی که بیشتر از ۱۲ ساعت باشد باید از خلبان سوم هم در کنار دو خلبان دیگر استفاده کند. در پروازهای بیشتر از ۱۴ ساعت کل کادر پرواز باید فرد جانشین نداشته باشد. برای مقایسه، در آمریکا پروازهایی نیاز به خلبان سوم دارد که دو خلبان دیگر بیش از ۹ ساعت سر کار باشند. پرواز هواپیمایی روسیه از مسکو به نیویورک تنها پروازی است که سه خلبان دارد چراکه آمریکایی‌ها شرکت‌های هواپیمایی را تهدید کرده‌اند که اگر در هنگام پرواز به این کشور قوانین آن را رعایت نکنند اجازه ورود به آمریکا و فرود در فرودگاه‌های آن را نخواهند داشت اما پرواز مسکو به توکیو که زمانی طولانی‌تر از مسیر مسکو – نیویورک دارد بعد از تابستان ۲۰۱۱ تنها دو خلبان دارد و ایگور دلدیووف به دلیل اصرار بر داشتن خلبان سوم، کارش در هواپیمایی روسیه را از دست داد. به گفته او مسوولان هواپیمایی روسیه با دست بردن در برنامه زمان‌بندی پروازها این تغییرات را اعمال کرده‌اند. مثلاً پرواز مسکو تا توکیو ۱۰ ساعت و ۴۵دقیقه طول می‌کشد که با توجه به وظایف قبل و بعد از پرواز کادر پرواز زمان آن بیشتر از ۱۲ ساعت می‌شود اما در برنامه جدید کل زمان پرواز به ۱۰ ساعت و ۲۰دقیقه رسیده تا زمانش کمتر از ۱۲ ساعت شود و دیگر نیازی به خلبان سوم نباشد. روس‌ها تغییرات عجیب دیگری را هم در برنامه‌های پروازشان اعلام کرده‌اند. مثلاً پروازهای شبانه را با فلسفه عجیب خودشان به پرواز روزانه تبدیل کرده‌اند تا ساعات کاری خلبان‌ها دستخوش تغییر شود. برای مثال پرواز مسکو به توکیو از آنجایی که قبل از ساعت ۱۰ شب از مسکو بلند می‌شود – این پرواز باید دو شبانه محسوب شود – از نظر روس‌ها جزو پروازهای روزانه حساب می‌شود اما با همه این تغییرات عجیب و غریب نه هواپیماهای روسی زودتر به مقصدشان می‌رسند و نه شهرهای مبدا و مقصد به هم نزدیک‌تر شده‌اند.

باشگاه ماری جوانا در فرانسه

■ ورلد کرائچ: طرفداران ماری‌جوانا در فرانسه در تلاشند تا با راه انداختن باشگاه‌های ماری‌جوانا در سراسر کشور استفاده از این ماده مخدر در فرانسه را قانونی کنند. این گروه‌ها که CSC نام دارند مصرف‌کننده‌های عادی ماری‌جوانا هستند که این ماده را برای مصرف خودشان می‌کارند و تلاش‌شان این است تا با این کار جلو تجارت موادمخدر را بگیرند. آنها گیاه ماری‌جوانا را در حیاط یا بالکن خفاشان می‌کارند تا از این طریق هم برای به دست آوردن مواد دست‌شان را جلو غریبه دراز نکنند هم اینکه از مزایای دارویی آن استفاده کنند. کسانی که می‌خواهند عضو باشگاه ماری‌جوانا شوند باید سالانه ۲۵ یورو حق عضویت پرداخت کنند تا گیاه ماری‌جوانا را به صورت رایگان دریافت کنند. این باشگاه برای اولین بار در اسپانیا راه افتاد و حالا آوازه آن به بلژیک هم رسیده. در بعضی کشورها مصرف و تولید شخصی ماری‌جوانا جرم محسوب نمی‌شود اما در فرانسه محدودیت‌هایی در این زمینه وجود دارد و حالا کسانی که این باشگاه را راه انداخته‌اند، می‌خواهند دولت فرانسه را متقاعد کنند که به مصرف شخصی و دارویی ماری‌جوانا به شکل جرم نگاه نکنند. به گفته دومنیک راک یکی از رهبران جنبش CSC تا امروز ۱۵۰ باشگاه ماری‌جوانا در سراسر فرانسه تأسیس شده. او می‌گوید: «بهترین چیز در مورد ماری‌جوانا استفاده از آن نیست اما بدترین چیز در مورد آن ممنوع کردنش است.» با اینکه در فرانسه محدودیت‌های بسیار زیادی در مورد ماری‌جوانا وجود دارد اما نوجوانان این کشور استفاده زیادی از این ماده مخدر دارند.